

כלבוטק

מאת

ד"ר יקוחיאל שרעבי

ועדנה פיינרו

רחל רוזיק עם כובי
כולם עצובים

מי ראה את בובי?

לכלב הנחמד שבתמונה קוראים בובי ולנערה — רחל רוזיק. לפני כשלושה שבועות נעלם בובי, אחרי שבילה בביתה של רחל שמונה שנים תמימות, וכולם עצובים. בובי, מסוג טרייר, מעורב מעט, מצטיין בזנב עם שיער ארוך. צבעו קוניאק ויש לו סינור וכפפות לבנות. נשא קולר על צווארו, ועליו המיספר 514. מישהו ראה את בובי? בבקשה, מחכים לו בבית!

מי מצא את לישי?

לישי
פשוט נעלם

לישי (כמו „מעלישי“) בן השנה, קולי יפהפה בצבעי שחור-לבן, כלבו של הצלם תבוק לוינסון מעין-ורד, פשוט נעלם מן הבית. יבורך מי שיודיע על הימצאו לטלפון מס' (052)61405.

רחל אייכנר יכולה לישון... העולם הזה החזיר את ארו הביתה

התרשמתי כי מדובר בעולים חדשים מברית-המועצות שאספו את הכלב בתום לב ודאגו לכל מחסורו. רק בעלי כלבים שעברו חוויה טראומטית כזו מסוגלים להבין את עוגמת הנפש הנגרמת לאדם שכלבו אבד. יש להביא לידיעת הציבור את החובה לדווח לרשויות המתאימות ולעזור בכך לבעלים לקבל בחזרה את יקיריהם.

תודתי נתונה לכל בעלי הכלבים והחננויות בכיכר אתרים שלא חסכו כל מאמץ בחיפושים קדהתניים, ובמיוחד לשבועון העולם הזה על פירסום הכתבה שבכותה מצאתי את הכלב.

עד כאן נוסח המכתב.

אך הסיפור לא תם. בתום הפגישה הנרגשת, פנתה אליה אשת-המוצא בהצעה: „אנחנו מוכנים לשלם לך הרבה כסף בשביל הכלב. הילד שלנו כל כך אוהב לשחק אתו!“ רחל היתה מוזעזעת: „הילד שלכם מוצא חן בעיני מאוד. מדוע לא תמסרו לי אותו תמורת הרבה כסף?“

אף שבגיליון 2775 לא הופיע כלבוטק (שכן זהו מדור דר-שבועי) הקדיש העולם הזה כתבה לכלב הבוקסר ארו. היחיד בסוגו, שאבד לרחל אייכנר מתל-אביב. שכן ההיסטוריה שלו קשורה קשר בל ינתק לעיתון. לפני שמונה שנים נגנב לראשונה ונמצא הודות למאמצי העולם הזה. גם הפעם, כשנעלם שוב, בליל ה-30 במאוס, היתה המערכת תיקוטה היתידה. אחרי שבועיים ללא שינה קרה הבלתי-יאומן כימעט.

מספרת רחל: בליל הסדר צילצל הטלפון בביתי, והמטלפן הודיע כי הכלב נמצא אצלו, בקריית-ים. תוך התרגשות רבה ניסיתי לברר איך הגיע אליו הכלב. לדבריו מצא אותו בדרך חיפה, ואסף אותו.

מסתבר כי לשבועונכם קוראים רבים בקריית-ים, שויהו אותו. כשהופיע במספרה, בלוויית הכלב, יעץ לו בעל המספרה לאתר את בעלי הכלב ולהודיע בלי דיחוי על הימצאו לטובתו. „בדרכי לאסוף את הכלב חשתי לייסר את המוצא על שלא הודיע לגורם כלשהו על המציאה וכי עשה דין לעצמו, אך

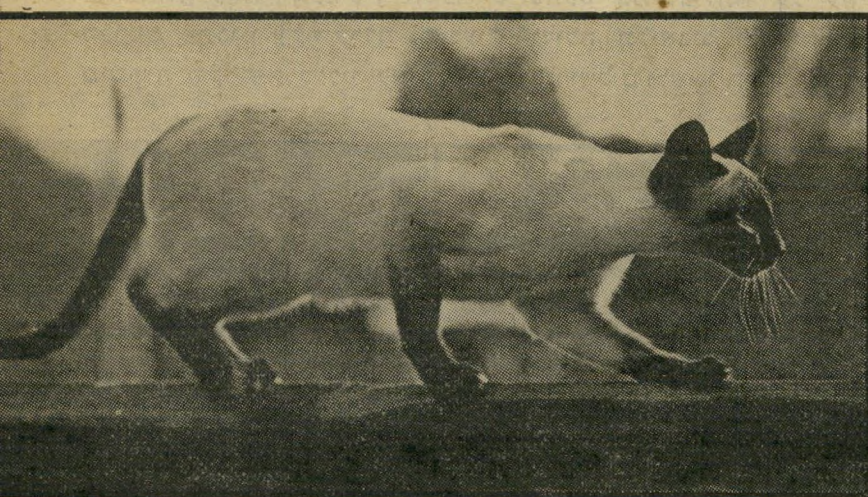
נשבר לו לחיות

צ'ארלי, חתול סיאמי גברי מאוד, אהב את קליאו, בת מינו, אהבה מיוחדת במינה. במשך שנתיים תמימות לא מש מצידה. אפילו לחופשות יצאו השניים ביחד, וב-פנסיון לא נטשו זה את זה אפילו לרגע. והנה, לפני כחודש השתנתה קליאו. הפכה אדישה. לא רצתה לאכול. צ'ארלי לא היר-פה מאהובתו, ליקק אותה כל העת, ניסה להנעים לה את החיים, אך לשווא. קליאו הובלה למרפאה לחיות-בית.

אינפוזיות, אנטיביוטיקה, תרופות שונות במשך כמה ימים — כל אלה לא הועילו. קליאו נפחה את נשמתה בגלל התלתלת, זו המחלה הנגיפית המדבקת, המפליאה מכותיה בחתולים.

התמזל מזלו של צ'ארלי הוא היה מחוסן. אלא שמאז מותה של קליאו חייו אינם חיים. אינו אוכל, מסרב לשותת, וכבר הפסיד שתי חמישיות ממישקלו. ו-אפילו שאושפו במרפאה פרטית למשך שלושה שבועות — הוא פשוט עושה טובה שהוא חי. ולרוע מזלו, בעליו המודאגים, שחשבו כי הוא חולה, החליטו לקרבו ל-תנור חימום. והמיסכן נשרף לא מעט.

התיקוטה היחידה, לדעת רופאו של צ'ארלי, היא בשיכחה. אולי הזמן הוא התרופה הטובה ביותר לפאציניים חיי-תיים, כמו אצל פאציניים המהלכים על שתיים. במיקרה זה, סבור הרופא, חייב צ'ארלי להתליף את סביבתו. אם ימצא במקום אחר הוא עשוי לשכוח את צרותיו עם חלוף הזמן ולצאת מזה. מי מוכן לקבל את צ'ארלי?

החתול צ'ארלי
מתאבל על קליאו

איך מודדים גיל של כלב

- התיאוריה הישנה אומרת כי שנת חיים של כלב שווה לשבע שנות חיים של אדם. כיום ישנה תיאוריה מקובלת יותר, והרי היא לפניכם:
- כלב בן שנה מקביל לנער בן 15 שנים.
- כלב בן שנתיים מקביל לבחור בן 25.
- כלב בן עשר מקביל לאדם בן 56.
- כלב בן 21 מקביל לאדם בן 100 שנים.
- כלב בן ששה חודשים מקביל לילד בן עשר שנים.